

به نام خالق هستی!

بهشت لایی دستان توست آزاده
ملائیک ز خلقتت شگفت آزاده
خدا و عرش کبریا داند قدری تو و بس
الفبای خلقت برای توست آزاده

دهکده انسانیت:

بیاید با این مقدمه شروع کنیم

خداوند متعال خواست تحفه یی به عالم هستی بدهد یا بهتر است بگوییم آقا و سرور به عالم هستی بدهد انسان را خلق کرد. بیایم بینیم انسان چی تفاوت با دیگر موجودات دارد.

ارسطو میگوید انسان دنیایی از عجایب است.

حالا فارغ از بحث بیولوژیکی چیستی انسان ، بررسی کنیم فاصله انسان تا انسانیت چیست؟

همانطوریکه ارسطو میگوید انسان موجود عجیبی است که کاملاً دقیق هم میگوید یک تفاوت عمده انسان با دیگر موجودات اینست که انسانها با صفتش عجین نیست در حالیکه دیگر موجودات بدون استثناء با فطرتش و صفتش عجین است (از صفت و فطرتش جدایی ندارد) مثلاً پلنگ همان خاصیت درندگی را دارد و همیشه درنده هست. ولی فطرت ، صفت و نهاد انسان انسانیت است که بد بختانه تمام انسانها این خاصیت را ندارد.

حالا چطور انسان به انسانیت میرسد؟

باید کراماتش را بشناسد بعد از آن بطور ناخودآگاه به مسیر انسانیت میرود.

خداوند به پهنای عالم هستی موجودات بی شمار آفریده که گاهاً انسان غرق حیرت میشود مهتاب به آن زیبایی آفریده که خود بنده ساعت ها می بینمش اصلاً خسته گی ، گرمی و سردی حس نمیکنم.

همین ستاره ها و کهکشان ها به قدری زیباست که بعضا انسانها با دیدن آنها خود خدا را گم میکند که در طول تاریخ شاهد بودیم. یا بیایم موجودات تحت البحری را بررسی کنیم بعضی های این موجودات کوچک به قدری زیبا آفریده شده که با دیدنشان آرزو میکنیم کاش مثل آنها بودیم ولی با این همه خداوند به انسان مدال (لقد کرمننا بنی آدم) را داد وبا آفریدن انسان افتخار (احسن الخالقین) را گرفت.

و واقعاً انسان موجود عجیبی است.

آهای!! راه دهکده انسانیت از کجاست؟

به این جمله دقت کنید " در دهکده انسانیت هیچکس مست نیست "

بلی دوستان اکثر ما مست هستیم حالا مست چی؟ بعضی ها مست پول اند بعضی ها مست قدرت همینطور مست شهرت ، مست علم ، مست امیال و....

دقیقاً همین مستی ما را از قالب انسانیت جدا کرده است. وقتی از این مستی دور شدیم یا بهتر است بگوییم او روح مقدس خداوند که در وجود ما هست را پیدا کردیم میرسیم به نقطه پایان آری به خودی خودی انسانیت.

ویژه گی های آن دهکده:

زیبایی خاص دهکده انسانیت آنست که همه موجودات هستی : گل‌های زیبا ، درختان ، کوه ها ، پرنده های خوش آواز حتی گرگ های وحشی برای انسانهاست نه انسانها برای آنان چنانچه در وضعیت بیرونی (خارج از این دهکده) انسانها به خدمت دگر موجودات هستند و یکدیگر خود را قربانی پول ، دارایی ، مقام و.... میکنند.

و بخاطر چند وعده غذا و امیال شخصی کراماتش را زیر پای میکند و آدم میکشد. ولی داخل آن دهکده انسانها تمام چیزش را فدایی هموعش میکند انسانهای آن دهکده به آن عقلانیت رسیده که میداند هیچ چیز ارزش اشک طفل خوردسال و مادر مریض اش را ندارد انسانهای آنجا به آن عقلانیت رسیده که زنده گی شان را وقف سفره های رنگین نمیکند انسانهای آنجا به آن عقلانیت رسیده که عزت نفسشان را با هیچ چیز تبدیل نمیکند و بخاطر چند وجب خاک چند بشکه نفت ملتی را قتل عام نمیکند.. و چندین و یژه گی دگر.....

آری در آن دهکده فقط واژه های خوبی و سرود های همدلی میشنوی و در آن دهکده هر انسان تجلی گر نور خداوند هست که در درون او نهفته است. و واقعا خداوند لذت میبرد از چنین آفرینیش.

وسلام علیکم...

نوسینده : سید محبوب " هاشمی "